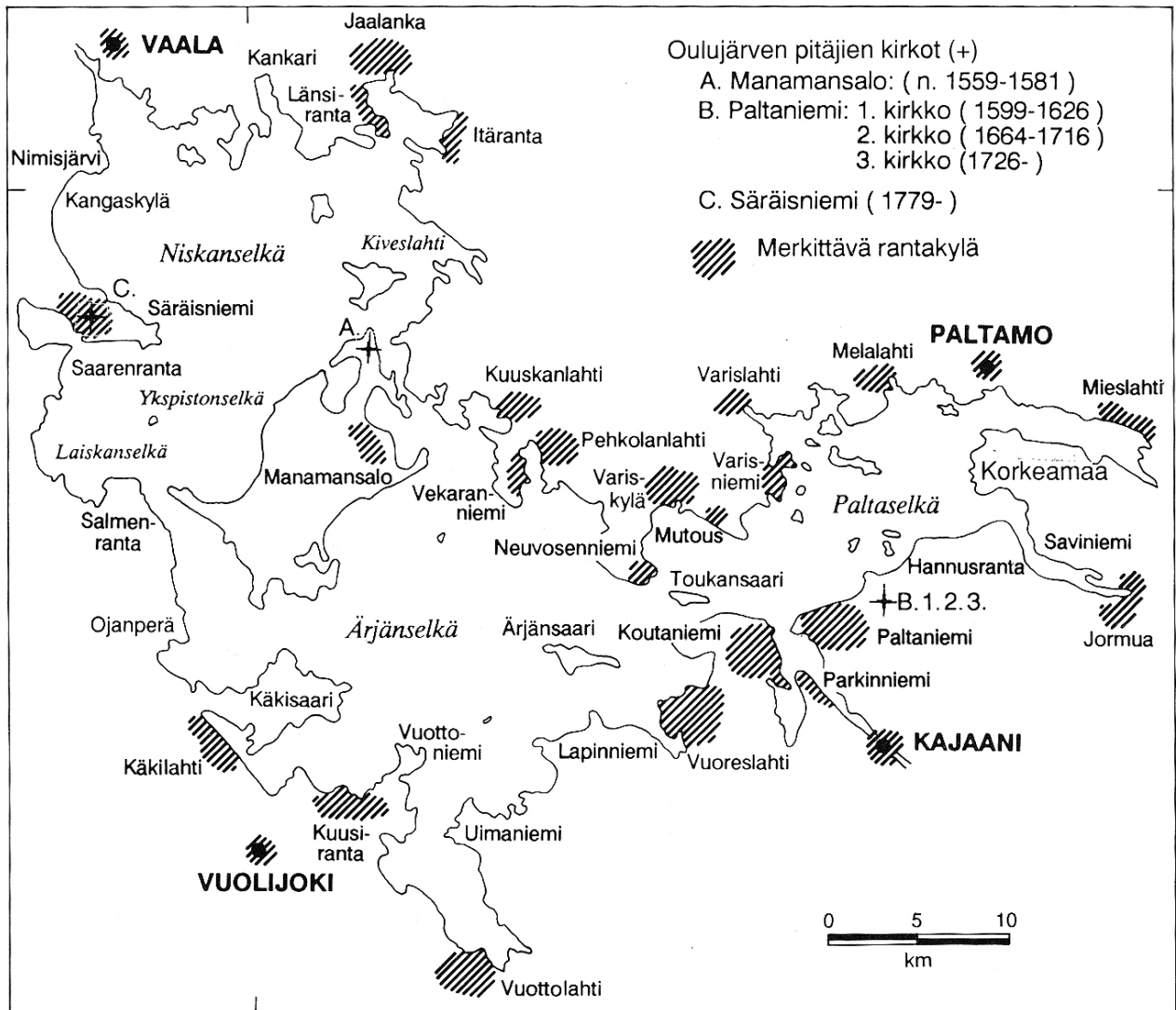

Leinosten sukulehti

1-2007

Kesällä 1551 joukko savolaismiehiä kävi Oulujärven seudulla valmistelemassa tulevaa muuttoa. He hakkasivat kaskia ja rakensivat pirttejä. Seuraavana keväänä suunasti Oulujärvelle Savosta peräti 140 perhekuntaa. Heidän joukossaan lienee ollut Leinosten kantaisänä pidetty Tapani Leinonen, joka asui Melalahden luoteispuolella olevan Kivesjärven rannalla 1555–1579. Kartassa Oulujärven tärkeimmät kylät ja asutuskeskukset Reijo Heikkisen teoksesta Oulujärvi. Kainuun meri (1989).

LEINOSTEN SUKULEHTI

1 - 2007

- 3 Tervetuloa Paltamoon
- 4 Sukukokouksen esityslista
- 5 Sukuseuran toimintakertomus
- 6 Sukuseuran tilinpäätös ja tase
- 7 Leinosen suvun Honka-haara
- 11 Leinosia otsikoissa: Elsa ja Asko Joki-
vuori, Antti Häikiö
- 12 Kun Urho lainasi Urholle hääpaidan
- 14 Musiikin opiskelija Niko Nyqvist
- 15 Apurahojen saajat
- 16 Merkkipäivät
Liisa Jaakonsaari
- 17 Helmi Karling 100 vuotta
- 18 Toista sukukirjaa viimeistellään
- 19 Leinosia otsikoissa: Asko Kamppinen
- 19 Sukuseuran hallitus

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 19). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulematta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinosille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

Ilmoitushinnat

85x60 mm	80 e
85x120 mm	150 e
175x120 mm	300 e
175x240 mm	600 e

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

Litokset Oy, Vaasa 2007
21. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoitusperiä edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 19.

LIITY JÄSENEKSI

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Nordea Haukipudas 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotutunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2006 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140

Seppo Räisänen, Kaivoskuja 10, 02730 Espoo
p. 050-3534249
raisanen-gustafsson@kolumbus.fi

Tuomas Honka, Lukkarinkatu 16,
96400 Rovaniemi, p. 040-835404
tuomas.honka@ulapland.fi

LEINOSTEN SUKUJUHLA PALTAMOSSA 11.-12.8.2007

Kainuun Opisto, Mieslahti

Lauantai 11.8.2007

9.00–10.00 Ilmoittautuminen, tulokahvi.

10.00–11.30 Sukujuhlan avaus auditoriossa.

Leinosten sukuselvityksiä Tatu Leinonen ja Tapio Leinonen.

12.00–13.00 lounas

13.30– retki Kainuun Leinosten sukujuurille linja-autolla Melalahteen ja Kivesjärvelle; käynti Kainuun asutuksen muistomerkillä

16.00–16.30 kahvi Mieslahden kansanopistolla, 16.30– Stipendinsaaajien esityksiä: Pekka Leinonen, Suvi Leinonen, Janne Puikko, Niko Nykvist

17.15– Kaarlo Leinosen Hyrynsalmelta esitelmä omista sukujuuristaan

18.00– päivällinen

– sauna- ja uintimahdollisuus palvelukeskus Peckalassa

Sunnuntai 12.8.2007

8.00–9.00 aamiainen Kainuun Opistolla

10.00– jumalanpalvelus Paltaniemen vanhassa kirkossa ja kuvakirkon esittely. Matka tehdään kimppekyydein.

12.00–12.45 lounas Kainuun Opistolla,

13.00 ohjelmallinen sukujuhla ja seuran vuosikokous

- musiikkia

- tutkija Hannu Heinäsen esitelmä Vienan ja Kainuun välisistä kauppareiteistä,

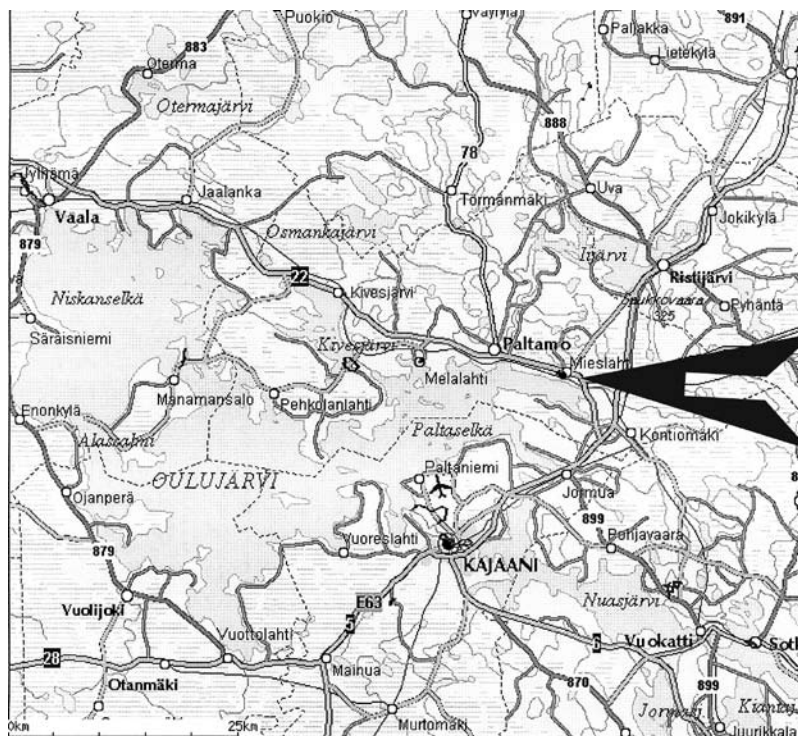
- vuosikokous,

- Kainuun maakuntalaulu

15.00 päätöskahvit ja arpajaiset

Majoituksen ja ilmoittautumiset hoitaa Kainuun Opisto puh. (08) 873 116.

Järjestelyt Urpo Leinonen puh. 0400-891148, sähköposti urpo.leinonen@lahivakuutus.fi.

Mieslahden Opisto sijaitsee hyvien kulkuyhteyksien päässä:

Paltamo (VR) 8 km

Kontiomäki (VR) 10 km

Kajaani 28 km

Lentoasema (Kaj) 38 km

Vuokatti 38 km

Vartiuss (raja-asema) 105 km

Oulu 150 km

Rovaniemi 307 km

Helsinki 550 km

KOKOUSKUTSU

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään sukujuhlan yhteydessä Paltamon Mieslahden opistolla 12. elokuuta 2006 klo 13

Esityslista

- 1 § Kokouksen avaus
- 2 § Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 3 § Kokousvirkaileijoiden valinta
3.1 puheenjohtaja
3.2 sihteeri
3.3 kaksi pöytäkirjan tarkastajaa
3.4 kaksi ääntenlaskijaa
- 4 § Esitetään hyväksyttäväksi kokoukselle laadittu esityslista
- 5 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2006 toimintakertomus, joka on julkaistu kevään sukulehdessä
- 6 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2006 tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille. Tilinpäätös on julkaistu sukulehdessä
- 7 § Vahvistetaan toimintasuunnitelma vuodelle 2007-2008
- 8 § Vahvistetaan talousarvioehdotus vuodelle 2007
- 9 § Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. Erovuorossa ovat:
Marja-Liisa Kontkanen Vantaa,
Tapio Leinonen Kurenpolvi
Urpo Leinonen Paltamo.
- 10 § Valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa.
Varsinaisina ovat olleet Hannu Leinonen Oulu ja Antero Leinonen Kello
Varalla ovat olleet Veikko Leinonen Ristijärvi ja Seppo Räisänen Espoo
- 11 § Päätetään vuoden 2007 jäsenmaksun suuruus
- 12 § Seuraava sukukokouspaikka ja -aika
- 13 § Muut esille tulevat asiat
- 14 § Kokouksen päättäminen

Jäsenkehitys

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	muutos
Kunniajäsenet	1	1	1	0	0	0	0
Ainaijäsenet	122	137	141	140	148	151	3
Vuosijäsenet/aik.	354	440	438	432	603	696	93
Nuorisojäsenet	8	3	3	3	3	3	0
Passiiviset (ei jäsenm.)	130	140	144	144	142	145	3
Osoite tuntem./eronnut					20	20/10	0
Yhteensä	615	721	727	730	754	850	96

Toimintakertomus vuodelta 2006

Katsaus seuran toimintaan

Uusi tapahtuma oli sukuseuran internet-kotisivun www.leinonet.fi avaaminen. Sivut on tehnyt Tuomas Honka. Sukuseuran arkistonhoitaja Tapio Leinosen ylläpitämään sähköiseen Kainuun tietokantaan on tallennettu 40 000 nimeä. Sukuseuran päätöksellä tallennuksessa periaatteellinen muutos: nykyään tallennetaan kaikki jälkeläiset 1900-2000 luvulta, myös naispuoliset jälkeläiset niin pitkälle kuin tietoja on saatavilla.

Sukuseuran 21. vuosikokous pidettiin Suomen lähetykseuran tiloissa Helsingissä 12.8.2006. Kokoukseen osallistui 103 jäsentä.

Tapio Leinosen piti avaushartauden. Sukuseuran esimies Tatu Leinonen ja varaesimies Tapio Leinonen kertoivat sukuseuran perustamisesta 11.8.1985 ja kuluneesta kahdestakymmenestä vuodesta. Helena Hilvo kertoi Suomen lähetykseurasta ja Tähtitorninmäen lähetystalosta. Kirjailija Maaria Leinonen lausui runoja.

Yrjö Leinonen ja Pekka Honka jakoivat sukuseuran edustajina kunniakirjat ansioituneesta työstä sukuseuran hyväksi Tatu Leinoselle, Tapio Leinoselle, Martti Häikiölle ja Eija Leinoselle, jonka puolesta kunniakirjan otti vastaan hänen isänsä Martti Leinonen.

Tatu Leinonen kertoi sukuseuran tunnuksen muodostumisesta: 9.8.1992 perustettu työryhmä Pekka Honka, Tatu Leinonen ja Martti Siira loi sukuseuralle tunnuksen. Sukuviirissä on veranvihreällä pohjalla riimukirjoitusten L -kirjain symbolisoimassa Leinosten luku- ja kirjoitustaitoa jo keskiajalta asti. Rukiintähkät L -kirjaimen ympärillä kuvaavat perin suomalaista ruiskulttuuria. Rintamerkinä on rukiintähkien ympäröimä riimukirjainten L.

Sukukokouksen avasi esimies Tatu Leinonen. Marika Pakarinen soitti selloa. Martti Häikiö piti esitelmän Mannerheimista. Tilaisuudessa myönnettiin 250 euron apuraha hakemusten perusteella Niko Nyqvistille ja Janne Puikolle.

Retkikohteina olivat Suomen lähetykseuran museo ja Mannerheim-museo, jonne lähdettiin Martti Häikiön opastuksella.

Lopuksi pidettiin arpajaiset, joiden onneltare-

jana oli Onni Leinonen. Arpajaispalkintona oli suvun jäsenten lahjoittamia esineitä.

Arkistonhoitaja Tapio Leinosen kokoama sukututkimustallenne CD on myynnissä hintaan 30 euroa. Rahastohoitaja Yrjö Leinoselta voi tilata sukuviirejä. Vuonna 2006 myytiin sukuviirejä 15 kpl, hintaan 25 euroa ja pinssejä 20 kpl, hintaan 4 euroa.

Kainuun Leinonet 1 kirja julkaistiin 9.12.2004 ja kirja on ollut myytävänä Kainuun kirja- ja paperikaupassa Paltamossa ja Suomen sukututkimusseuran kirjakaupassa Helsingissä. Kirjaa on myyty 2006 18 kpl.

Jäsenmaksu vuonna 2006 on vuosijäsenmaksu 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa. Sukuseuran taloudellinen tila on vakaalla pohjalla.

Hallitus ja toimihenkilöt

Sukuseuran hallitukseen kuuluu sääntöjen mukaan 11 jäsentä. Toimintakertomusvuonna hallitukseen ovat kuuluneet Tatu Leinonen Oulu (esimies), Tapio Leinonen Äänekoski (varaesimies), Marja-Liisa Kontkanen Vantaa (sihteeri) sekä Pekka Honka Oulu, Martti Häikiö Helsinki, Eija Leinonen Vaasa, Urpo Leinonen Paltamo, Juhani Leinonen Espoo, Matti Leinonen, Vantaa, Tapio Leinonen, Kurenpolvi ja Liisa Manu Lapua.

Hallituksen jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja vuonna 2006 erovuorossa olleet Pekka Honka, Juhani Leinonen, Matti Leinonen Vantaa ja Tatu Leinonen valittiin uudelleen.

Taloudenhoitajana on toiminut Yrjö Leinonen Oulu, arkistonhoitajana Tapio Leinonen Äänekoski, varsinaisina tilintarkastajina Antero Leinonen Kello ja Hannu Leinonen Oulunsalo ja varatilintarkastajina Veikko Leinonen Ristijärvi ja Seppo Räisänen Espoo.

Hallitus on kokoontunut kuluvana vuonna kaksi kertaa.

Sukulehden päätoimittajana on toiminut Martti Häikiö Helsinki ja toimittajina Tuomas Honka Rovaniemi ja Seppo Räisänen Espoo. Sukulehti on ilmestynyt kertomusvuonna kaksi kertaa.

TULOSLASKELMA 2006

VARAINAINEN TOIMINTA

TUOTOT	2006	2005
Tarvikemyynti	617,00	318,45
Sukulehdentuotot	150,00	0,00
Sukukirjatuotot	4514,70	3744,00
Sukujuhlantuotot	2013,50	0,00
Postitus- ja käsittely	46,90	236,60
Yhteensä	7342,10	4299,05

KULUT

Matkakulut	-428,21	-2116,25
Konttori ja tarvike	-187,00	-95,98
Palvelumaksut	-141,48	-205,87
Sukuviirit ja merkit	-280,35	0,00
Sukulehden kulut	-2108,52	-2943,53
Jäsenmaksut	-60,00	0,00
Sukukokous	-1867,00	-473,79
Sukututkimus- ja kirja	-945,00	-562,50
Postimaksut	-1863,15	-2212,53
Jäsenmaksupalvelu	-872,80	-968,11
Hallintopalvelut	-340,93	-336,40
Muut kulut	-441,20	-279,20
Myönnetyt stipendit	-500,00	0,00
Yhteensä	-10035,64	-10194,16

KULUJÄÄMÄ -2693,54 -5895,11

VARAINHANKINTA

Jäsenmaksutuotot	6984,00	7884,00
Saadut lahjoitukset	30,00	195,00
Yhteensä	7014,00	8079,00

Tuotto-/kulujaämä 4320,46 2183,89

SIJOITUS- JA RAHOITUSTOIMINTA

Korkotuotot	23,90	16,88
Korkokulut	0,00	-80,84

TILIKAUDEN YLIJÄÄMÄ

4344,36 2119,93

TASE

VASTAAVAA

VAIHTUVAT VASTAAVAT

Vaihto-omaisuus

Aineet ja tarvikkeet	6426,00	6987,00
Valmiit tuotteet/Tavarat	816,00	176,00
Vaihto-omaisuus yhteensä	7242,00	7163,00

Lyhytaikaiset

Myyntisaamiset	921,60	576,00
----------------	--------	--------

Rahat ja pankkisaamiset

Rahat ja pankkisaamiset	13119,31	8167,43
Vaihtuvat vastaavat yht.	21282,91	15906,43

Vastaavaa yhteensä 21282,91 15906,43

VASTATTAVAA

OMA PÄÄOMA

Sidotut rahastot 10345,32 10345,32

Toimintapääoma 2859,19 2859,19

Ed. tilikausien yli-/alijäämä 2119,93 0,00

Tilikauden yli-/alijäämä 4344,36 2119,93

Oma pääoma yhteensä 19668,80 15324,44

VIERAS PÄÄOMA

Lyhytaikainen

Ostovelat 1614,11 581,99

Vieras pääoma yhteensä 1614,11 581,99

Vastattavaa yhteensä 21282,91 15906,43

Leinosen suvun Honka-haara

Pekka Matinpoika Leinonen (1740-) syntyi Pal-tamon Kivesjärvellä Leinolan n:o 7 tilalla. Tilan nimi on nykyään Petäjälähti. Pekan vanhemmat olivat talollinen Matti Pekanpoika Leinonen (1717-1794) ja Anna Antintytär Kilpeläinen (1712-1757). Pekan isovanhemmat olivat 1680-luvulla syntyneet talollinen Pekka Laurinpoika ja Helga Leinonen.

Pekka Matinpoika Leinonen (1740-) oli kahdesti naimisissa, ja lapsia syntyi 14, joista kuusi kuoli nuorena. Ensimmäinen vaimo oli Kristiina Matintytär Asikainen (1737-1777), joka kuoli lähes samaan aikaan nuorimman poikansa kanssa vuonna 1777. Toisen avioliiton Pekka solmi Kaisa Leinosen (1753-) kanssa vuonna 1778. Isänsä kuoleman jälkeen Pekka Matinpoika Leinonen muutti vuonna 1796 vaimonsa ja seitsemän lapsensa ja kahden lapsenlapsen kanssa Säräisniemelle. Säräisniemen pitäjä sijoittui nykyisten Vaalan ja Vuolijoen kuntien alueelle. Muuton aikaan nuorin lapsista Pekka Pekanpoika Leinonen (1789-1864) oli seitsemän vuoden ikäinen.

Jokelan väkeä juhannusta viettämässä 1920-luvulla. Keskellä Matilda, Alma ja Kalle Honka.

Leinosesta Rapuskaksi

Vartuttuaan aikuiseksi Pekka Leinonen (1789-1864) muutti ennen vuotta 1821 Tyrnävälle, missä sukunimi muuttui Rapuskaksi sen talon mukaan, jossa hän asui torpparina tyrnäväläisen vaimonsa Maria Juusontyttären (1792-1854) kanssa. Pekka Rapuska kuoli Tyrnävällä vuonna 1865. Maria-vaimo oli kuollut jo 11 vuotta aikaisemmin. Rapuskan talo sijaitsi Tyrnävänjoen rannalla Kolmikannan kylässä. Nykyään talon paikalla on viljelyksiä.

Sanana rapuska tarkoittaa samaa kuin rop-pavoi. Se oli vastakohta keltaiselle, suolaiselle lujavoille. Rapuska oli valkoista, löysää ja erittäin maukasta ja se nautittiin tuoreena. Rapuska valmistettiin lämmitetystä kermasta, joten voi erosi helposti piimästä. Sitä valmistettiin yleensä vain juhlapäiviksi, koska se ei säilynyt kelvollisena paria vuorokautta pidempään. Ohessa syntynyt kirnupiimä oli maukkaampaa kuin nykyiset kirnupiimät.

Pekka ja Maria Rapuskalla oli neljä lasta, kaksi poikaa ja kaksi tytärtä. Vanhin lapsi Anna muutti 20-vuotiaana Temmekselle vuonna 1841 ja meni naimisiin torppari Aapeli Toppisen kanssa. He muuttivat vuonna 1850 Liminkaan ja asuivat Yli-Rasilan torpassa. Myös Maria muutti Temmekselle 17-vuotiaana vuonna 1844. Vanhempi pojista Matti (1824-1906) asui välillä Oulussa ja muutti vuonna 1847 takaisin Tyrnävälle. Hän meni vuonna 1851 naimisiin rantsilalaisen Maria Liisa Paakkolan (1827-1888) kanssa ja heille syntyi Tyrnävällä seitsemän lasta.

Rapuskasta Hongaksi

Selvittyään 1860-luvun suurista nälkävuosista Matti ja Maria Liisa Rapuska muuttivat vuonna 1872 Temmekselle Hongan taloon ja samalla vaihtoivat sukunimensä Hongaksi. Muuttomatka oli linnuntietä alle 10 kilometriä. Heidän mukanaan Temmekselle muutti Matin nuorempi veli Antti (1830-), joka mainitaan rippikirjassa raihnaiseksi (bräcklig). Hongan kruununtila n:o 17 Temmeksellä on perustettu isojaon aikaan 1700-luvun lopulla ja se sijaitsee Meijerinmäen kohdalla Temmesjoen vastarannalla. Ennen Matti Rapuskan perhettä talossa asui myös Honkia, jotka siirtyivät luultavasti Raahan seudulle. Paljon aikaisemmin tilalla asunut Matti Knutunpoikaa (1743-1809) kutsuttiin Tietäjä-Hongaksi. Nämä kaksi Hongan sukua eivät ole sukua keskenään.

Matti ja Maria Liisa Hongalle syntyi siis seitse-

män lasta, neljä poikaa ja kolme tytärtä. Pojista Heikki (1854-1924), Pekka (1857-1920) ja Matti (1867-1945) varttuivat aikuisiksi. Tytöt olivat Liisa (1859-1917), Maria (1861-1927) ja Reeta (1863-). Hongan emäntä Maria Liisa kuoli vuonna 1888. Toimitetun kalukirjoituksen mukaan talo oli pahasti velkainen, eikä karjakaan pidetty. 1890-luvun alussa Hongalla asui suurperhe, sillä Pekalla ja Heikillä oli jo omat perheet. Kun nuorin veli Matti meni naimisiin, vanhemmat veljet muuttivat omiin taloihinsa. Matti Honka (Rapuska) kuoli 81-vuotiaana vuonna 1906. Liisa Honka muutti takaisin Tyrnävälle 55-vuotiaana ja kuoli muutaman vuoden kuluttua naimattomana ja lapsettomana. Maria Honka muutti myös Tyrnävälle ja meni naimisiin Matti Antinpoika Talmanin (1855-1930) kanssa. Heillä ei ollut lapsia. Reeta Honka muutti Temmekseltä Tyrnävälle 29-vuotiaana eikä ollut tuolloin aviossa.

Matti Honka (1867-1945) meni naimisiin temmesläisen Kaisi Elisabeth Junttilan (1870-1956) kanssa, ja he jatkoivat talon pitoa Hongalla. Matti oli ammatiltaan poliisi. Kaisi oli käynyt kansakoulua Rantsilassa, missä hänellä oli opettajana Eero Leinonen. Temmeksellä kansakoulu aloitettiin vuonna 1891. Matille ja Kaisille syntyi neljä tytärtä, joista Anna avioituttuaan Johannes Marttilan kanssa siirtyi asumaan Kujalaan. Muut tytöt olivat Hanna, Eeva ja Kaisi. Hanna asui vanhempiensa kanssa eikä ollut naimisissa. Eeva ja Kaisi kuolivat lapsena.

Matti ja Kaisi myivät Hongan talon ennen talvisotaa Pietarsaaren kaupungille ja siirtyivät asumaan Hannan kanssa Törmälään eli Kumpulaan. Vuonna 1945 Hongan talo huutokaupattiin Limingassa. Talon huusi omistukseensa Jaakko Nevala, joka oli naimisissa Annan ja Johanneksen tyttären Annikin kanssa. He siirtyivät talon pitoon Hongalle. Jaakko ja Annikki Nevalan kuoltua Hongan talo jäi heidän lastensa Anna-Liisa, Osmo ja Vesa Nevalan omistukseen. Nykyään Hongan suvun kantatalossa asuvat Osmo ja Vesa Nevala.

Kaisa Honka kantotuolissaan Heikkilän talon pihalla 1930-luvulla.

Heikkilän haara

Heikki Honka (1854-1924) meni naimisiin liminkalaisen Kaisa Heinosen (1844-1939) kanssa, ja he asuivat aluksi Hongalla, kunnes Heikki rakensi Pikku-Hongan talon, johon he muuttivat. Heikki menetti tapaturmaisesti oikean kämmensä puimakoneonnettomuudessa vuonna 1891. Tämän jälkeen hän käytti apuvälineenä puusta ja nahasta valmistettua proteesia, johon saattoi kiinnittää erilaisia työkaluja.

Heille syntyi neljä lasta, kaksi poikaa ja kaksi tyttäretä. Tytöt Aina Katariina (1882-1965) ja Maria (1884-1965) muuttivat 20-vuotiaana Amerikkaan. Aina Katariina solmi avioliiton Piippolassa syntyneen Sylvester Antinpoika Gladin kanssa, ja Maria oli naimisissa herra Reynoldsin kanssa. Sisarukset asuivat vanhuutensa yhdessä leskinä ja elivät USA:ssa yli 80-vuotiaiksi.

Pojista Eemeli Honka (1880-1927) oli kahdesti naimisissa. Ensimmäinen vaimo Maria Kaisa Pukinkorva kuoli jo 28-vuotiaana vuonna 1911. Eemeli solmi uuden avioliiton Fanni Maria Riihokolan (1887-1972) kanssa, ja perhe asui Eemelin rakentamassa Hakolassa. Lapsia Eemelille syntyi yhteensä yhdeksän.

Eemeli kuoli tapaturmaisesti vahingonlaukaukseen 47-vuotiaana, ja Fanni Maria (Honka-Mari)

joutui selviämään siitä eteenpäin yksin pienten lastensa kanssa. Myöhemmin Mari muutti Latolaan Meijerinmäelle. Latolan viimeiset asukkaat 1970-luvulla olivat Kalle ja Sirkka Honka Jokelan sukuhaarasta. Tämän jälkeen Veikko Honka osti Latolan rakennuksen Jokelaan pajaksi.

Toinen pojista (Matti) Heikki Honka (1885-1937) nai tyrnäväläisen Priitta Maria Paavolan (1886-1975). Heikki rakensi perheelleen talon, jolle annettiin nimeksi Heikkilä. Myös Heikin vanhemmat Heikki ja Kaisa asuivat Heikkilässä. Pienessä talossa riitti vilskettä, sillä lapsiakin syntyi yhdeksän, joista Aino asuu edelleen Heikkilässä.

Heikki Honka kuoli vuonna 1924, ja samoihin aikoihin hänen vaimonsa Kaisa loukkasi vaikeasti lonkkansa kaaduttuaan kaivolla. Siitä lähtien hän kykeni liikkumaan vain kantotuolisissa, mutta eli silti 95-vuotiaaksi.

Hakola ja Heikkilä kuuluvat taloryhmään, jota Temmeksellä kutsutaan Taavetin kaupungiksi. Se sijaitsee noin kilometrin päässä kirkolta etelään. Nimen syntyperä ei ole tiedossa. Taavetin kaupunki oli tiheään rakennettu pienten talojen yhteisö, johon kuului myös puhelinkeskus ja työväentalo, josta myöhemmin tuli suojeluskuntatalo. Nelostie kulki taloryhmän

Näkymä Taavetin kaupungista. Talot vasemmalta Hakola, Kyyhkylä ja Heikkilä.

läpi vielä 1950-luvulla. Useassa talossa asutaan edelleen. Matti Honka Heikkilästä rakensi 1940-luvun lopulla Temmesjoen Rukkikoskeen sähkövoimalan, josta useimmat Taavetin kaupungin talot saivat sähkövalonsa.

Lukkarin torpasta pappilan kautta Jokelaan

Temmeksen lukkarina toimi alajärveläinen Sixtus Enqvist, jolla oli taloudenhoitajana oma sisko Matilda Ulrika. Pekka Honka (1857-1920) meni vuonna 1884 naimisiin Matilda Ulrika Enqvistin (1852-1942) kanssa, ja he asuivat lapsineen aluksi Hongan talon eteiskamarissa. Myöhemmin he ostivat Taavetin kaupungista Lukkarilan Uusitalo-torpan, jonka nimi on nykyään Tuomela. Pekka oli ammatiltaan rakennus- ja kivityömies sekä taitava puuseppä. Hän kulki taloissa töissä sekä teki huonekaluja Ouluun myytäväksi. Matilda kutoi ja ompeli talollisille ja kulki syksyisin leikkuupelloilla töissä. Pekka ja Matilda Hongalle syntyi kuusi lasta, joista Iida ja Matti kuolivat jo lapsena. Maria oli jo oppik-

oulussa Vaasassa, kun hän kuoli vuonna 1904. Kolme vuotta myöhemmin myös Johannes ja Yrjö Pietari kuolivat kulkutauteihin. Kaarlo (Kalle) oli tuolloin 20-vuotias ja hän oli ainoa, joka lapsista varttui aikuiseksi.

Lapsuudessaan Kalle Honka (1887-1964) teki useina kesinä paimenpojan töitä Temmeksellä ja Tyrnävällä. Myöhemmin hän kulki työmiehenä Temmeksen taloissa. Vuosina 1906-1908 hän suoritti Koivikon maanviljelyskoulun Muhoksella kurssinsa priimuksena. Pari vuotta meni vielä muiden palveluksessa, kunnes vuonna 1910 hän meni naimisiin temmesläisen Alma Pilton (1887-1947) kanssa. Aluksi he asuivat Tuomelassa ja Mäkelässä, mutta muuttivat pian vuokraviljelijöiksi eli arentilaisiksi Temmeksen pappilaan. Heille syntyi 13 lasta, joista vain Pentti kuoli lapsena vuonna 1926. Vuonna 1918 he ostivat Juuso Junttilalta Jokelan tilan, jonne myös Kallen vanhemmat muuttivat. Pekka Honka kuoli kahden vuoden kuluttua espanjantautiin, mutta Matilda ehti nähdä vielä seuraavankin maailmansodan ja kuoli 90 vuoden iässä.

Raivaamalla ja lisämaita ostamalla Kalle Honka sai Jokelan hyvään viljelyskuntoon. Toisen elämäntyön maanviljelijä Kalle Honka teki Temmeksen poliisina vuosina 1914-1947 ja siirtyi tästä toimesta eläkkeelle. Poliisikoulun hän suoritti 1920-luvun alussa Suomenlinnassa hyvin arvosanoin. Poliisityön Temmeksellä hän aloitti setänsä Matti Hongan seuraajana. Nykyään Jokelassa asuu Kallen poika Veikko vaimonsa Helvin kanssa. Jokelan talo seisoo Temmesjoen törmällä pappilaa vastapäätä.

Temmeksellä Matti ja Maria Liisa Hongan (ent. Rapuska) jälkeläisiä asuu tai on asunut mm. Hongalla, Pikku-Hongalla, Heikkilässä, Jokelassa, Hakolassa, Koskelassa, Kivelässä, Männikössä, Tapiolassa, Pikku-Huhalla, Alatalossa, Kansakoululla, Vanhalla koululla, Koskelankylän koululla, Pappilassa, Latolassa, Hovissa, Sillankorvassa, Kyyhkylässä, Mäkelässä, Kujalassa ja Törmälässä.

TUOMAS HONKA

Matti ja Kaisi Hongan perhe 1900-luvun alussa.

Leinosia otsikoissa

Piika ja renki lasten asialla

Elimäen Pestoomarkkinoilla piiksi ja rengiksi aateloitut Elsa ja Aimo Jokivuori ovat palvelleet Elimäen kuntaa yhteensä 66 vuotta, ja molemmat kaiken lisäksi vielä lasten ja nuorten parissa.

käsiensä kautta Aimon hoiviin koulukeskukseen, naurahtaa tällä haavaa perhepäivähoitajana toimiva Elsa Jokivuori.

Hänen mukaansa lapset eivät ole vuosien varrella juurikaan muuttaneet.

– Kyllä se vain niin on, että lapset ovat aina olleet omia persooniaan, ja aivan ihania.

Renki Aimo Jokivuori nyökkäilee vieressä. Myöskään hänellä ei ole pahaa sanottavaa elimäkeläisistä lapsista.

– He ovat hyvää ainesta. Eivät edes pahemmin riko paikkoja, toteaa Aimo Jokivuori.

tyttö Elimäelle muutat? Nyt voin todeta, että olen juurtunut tänne ja saanut erinomaisen aviomiehen.

Piian ja rengin toimenkuvaan kuuluvat vierailut erilaisissa tilaisuuksissa Elimäellä. Seuraava vuosi on heille näillä näkymin melko kiireinen.

– Mielellämme me osallistumme tilaisuuksiin, jos vain pyydetään. Minulla ei ole piikana olemisesta suuri odotuksia, mutta olen valmis palvelemaan kuntalaisia, vakuuttaa Elsa Jokivuori.

Renko meiginä

– Olin tunnetaan nimen sijaan, kun kävin koulua koulukeskuksessa. Aimo ei ollut lainkaan tiukka kaveri, vaan enemmänkin leppoisia tapaus, muistelee Sami Koho.

Pestoomarkkinoiden sunnuntain ohjelmassa on jumalanpalvelus Elimäen kirkossa kello 10, kaikille avoin kotiseutujuhla kirkkopuistossa kello 11 ja Maa- ja metsätalouden Elimäen kotiseutumuseolla kello 13.30.

KUVAT HARRI TEITTO

Piiksi ja rengiksi valitut Elsa ja Aimo Jokivuori ottivat nimityksensä tyneesti vastaan, vaikka Pestoomarkkinoilla oli aateloitua seuraamassa satamäärin ihmisiä.

”

Valinta lämmittänee erityisen paljon juuriksi, että se sattui tähän juhlavuoteen. Minä olen kaiken lisäksi Moision kartanon alustalaisen lapsenlapsi.”

AIMO JOKIVUORI

Elsa Jokivuori os. Leinonen pappan pappa oli talollinen Matti Leinonen (s. 21.2.1807) Palatamon Melalahden Leinolassa N:o 13.

Kouvolan Sanomat 3/9-2006

Antti Häikiö

Kirjoittaja on siviilikriisinhallinnan koulutuksen, tutkimuksen ja arvioinnin kansallinen koordinaattori sisäministeriössä.

Siviilikriisinhallinnan laatu ja vaikuttavuus

Siviilikriisinhallinnan laatu lähtee siviilikriisinhallinnan ymmärtämisestä, ja mieluiten ymmärtämisestä oikein. Siviilikriisinhallinnan käsitettä käytetään paljon Suomenkin poliittisessa ja julkisessa puheessa. On ilmeistä, että eri puhujat tarkoittavat yhä eri asioita sodista sekasortoon ja maanjäristyksiin, kotimaan kriiseistä globaaleihin ongelmiin. Siviilikriisinhallinta on uusi turvallisuuden käsite, joka sekoittuu monen muuhun uuteen tai ennestään tutumpaan käsitteeseen kuten sisäiseen ja ulkoiseen turvallisuuteen, sotilaalliseen kriisinhallintaan, rauhanturvaamiseen, kokonaismaanpuolustukseen, Euroopan puolustukseen, yhteiskuntaturvallisuuteen, viranomaisien väliseen yhteistyöhön ja luonnonkatastrofien pelastustoimiin.

Siviilikriisinhallinnan ymmärtää paremmin sen tehtävien ja operatioiden kautta. Se on luotu ennen kaikkea Euroo-

enitset, poliittiset, uskonnolliset, talouden, laittomuuden, ihmisoikeuksien monisyiset ja monimuotoiset ongelmat ovat johtaneet yhteiskunnan toimintatavuuksien ja väkivaltaisiksi kehittyvien

Antti Häikiön esitelmä löytyy Maanpuolustuskurssiyhdistyksen julkaisusta N:o 81/2006.

Korkeasaaresta karannutta alpakkaa, joka tunsi lempinimen Leinonen, etsittiin arprillinpäivänä Vantaan Sanomissa

Korkeasaaresta karannut Leinonen nähty Sotungissa

Alpakka on laaman sukulainen

YUGO MATTINEN

Korkeasaaresta keskiviikkona kadonnut alpukka nimeltä Leinonen on ilmeisesti nähty Sotungissa.

Sotunkilainen maanviljelijä Unto Pässilä kertoo havainneensa talonsa ikkunasta erikoisen otuksen pellon laidalla torstaina aamukokoukselta.

– Siellä oli joku outo eläin, jolla oli pitkä kaula. Otus maisteli puusikunsa luonnon antimia. Se selväkösti vartoi, ettei kukaan näe sitä. Pässilä sanoo.

– Kun näin otus, otus oli hävinnyt. Koirani haukkui hullunna.

Leinonen karkasi Korkeasa-

resta keskiviikkona noin kello 22. Alpakka näki oli unohdettu sulkea, ja se oli onnistunut löytämään reitin ulos.

– Se ilmeisesti halusi lähteä seikkalemaan ja etsimään kumppania, kun on ollut niin hieroja keuhkasta, kertoo yllätyksellisesti Kersti Leppä.

Eläintarhan hoitajat ovat etsineet Leinosta – tuloksetta. Se, miten otus on päässyt Vantaalle, on tällä hetkellä nähty, on eri-

Kun Urho lainasi Urholle hääpaidan

Juuri opintonsa päätökseen saaneut 25-vuotias hovioikeuden auskultantti Urho Kekkonen oli määrä vihkiä Mikkelissä huhtikuun alussa 1926. Kerrotaan, että häävieraista joku oli vihkiäispäivän aamuna läikäyttänyt jotakin ruokaa Kekkonen paidalle, joten sulhanen joutui turvautumaan lainapaitaan. Toisen kertomuksen mukaan se olikin sulhanen itse, joka olisi röpötänyt läskisoosia paidalleen juuri ennen tärkeää toimitusta.

Rakennusmestari Torsti Leinonen kertoo, että hänen isänsä ja Urho Kekkonen tulevan puolison Sylvi Uinon perheen talot sijaitsivat Rokkalanjoen Angervonniemessä. Häitä oli määrä juhlia Uinolla. Kun Kekkonen paita likaantui, apua lähdettiin hakemaan naapurista. Urho Leinosen paita oli naulakossa tärkättyä ja sopikin vihkipaidaksi.

August F. Peltonen vihki Urho Kekkonen ja 26-vuotiaan Etsivän keskuspoliisin konekirjoittajan Sylvia Salome Uinon Mikkelin maaseurakunnan kirkossa 4.4.1926. Morsiämen isä Puumalan kirkkoherra Kauno Uino oli kuollut 1916.

Lainatun paidan omistaja oli ratsumies Urho Leinonen (s. 1904). Hän oli tuolloin jo purjehtimassa maailman meriä. Hän oli mukana, kun 94 metriä pitkän nelimastoparkki Fennian haaksirikossa Kap Hornin lähellä 3.5.1927. Sieltä selvitteään hän ryhtyi isänsä Kustaa Aadolf Leinosen apulaiseksi puutavara- ja kiinteistökaupoissa. Hän osallistui joukkueenjohtajana talvisotaan, haavoittui Syvärillä ja oli asemasodan ajan Laatokan Karjalassa. Sodan jälkeen hän oli mm. Vapolla ja teki myös puukauppaa. Urho kuoli vuonna 1954, kaksi vuotta ennen kuin paidanlainaaja Urhosta tuli Suomen tasavallan presidentti.

Urho Leinonen sai Torsti-pojan vuonna 1940. Torstista tuli rakennusmestari ja aktiivinen Leinosen sukuseuran jäsen. Torsti sai Intian matkan peruja neliraajahalvauksen puolitoista vuotta sitten, mutta on kotona siitä hyvää vauhtia toipumassaa ja antoi mm. edellä olevat tiedot.

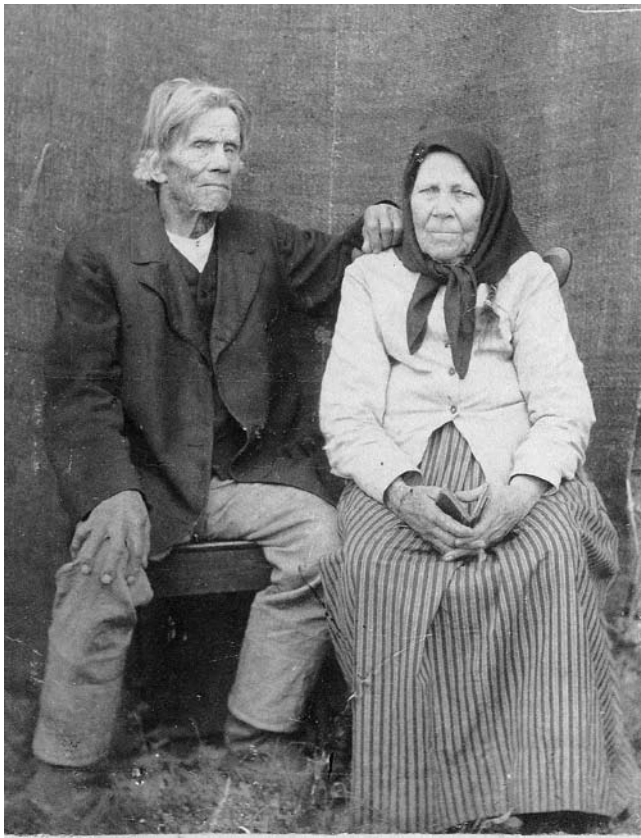
MH

Sylvi Uino ja Urho Kekkonen vihittiin Mikkelissä 1926.

Ratsumies Urho Leinonen 1920-luvulla

Korvenraivaaja ja karhunkaataja Risto Leinonen (17.2.1825-9.4.1914) ja hänen 24.6.1852 vihitty puolisonsa Anna Kaisa os. Kinnunen (2.2.1832-19.7.1914). Heillä oli kymmenen lasta. Kuvan ajoitus ei ole tiedossa, mutta tuskin se on hääkuva.

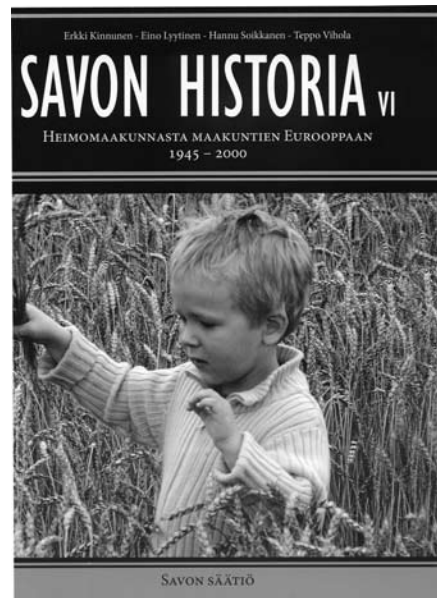
Riston poika oli Kustaa Aadolf Leinonen, jonka poika oli Urho Leinonen, jonka poika on rakennusmestari Torsti Leinonen (s. 1940). Risto ja Anna asuivat Siikajärven kyässä talossa n:o 3, joka kulkee vieläkin nimellä Leinolanmäki.

Riston isä oli talollinen Reino Leinonen (s. 27.11.1789 Nilsjä), hänen isänsä talollinen Risto Leinonen (s. 29.6.1763) asui Siikajärven kylässä ja Jännevirran Kangaslahdessa. Riston isä oli talollinen Reino Leinonen (1735-1801). Hän asui Lohilahden, Jännevirran ja Siikajärven kylissä.

Liikemies Kustaa Adolf Leinonen, syntynyt Leinolanmäellä 22.7.1871. Hän asui Angervonniemessä Mikkelissä ja lainasi ilmeisesti poikansa Urhon paidan Urho Kekkoselle häihin.

Leinosenet muuttivat Kainuuseen Savosta 1500-luvulla. Siksi Leinosen suvun varhaishistoriaa on etsittävä Savon historiasta, jonka VI osa on ilmestynyt. Teosta saa tilata Savon Säätiöltä.

Sukuseuran apurahan saaja 2006

Musiikin opiskelija Niko Nyqvist

Haluan kiittää viimekesäisestä apurahastanne. Leinosten sukuseuran minulle myöntämä 250 euron apuraha on mennyt hyvään tarkoitukseen. Kirjoitan tässä hieman tuntemuksiani ja siitä miten olen päätenyt omalle alalleni, sekä siitä mitä aion jatkossa.

Aloitin kitaransoiton 12-vuotiaana sointujen rämpytyksellä ja alkeellisella yksisormitekniikalla. Varsinaisesti klassiseen kitaraan siirryin 15-vuotiaana. Opettajani oli tuolloin Aki Hakasalo Salon musiikkiopistosta. Päivät menivät pitkälle soitellessa ja sitä mukaa kun taitoa karttui, innostus vain kasvoi. Täytyy myöntää että muutama oppitunti lukionkin aikana tuli missattua kitaran soitelun vuoksi. Rakkaus klassiseen musiikkiin ja klassiseen kitaraan syntyi palamaan John Williamsin levytyksiä kuunnellessa, ja kun ensimmäisen kerran sain John Dowlanin nuotteja eteeni, tajusin, että haluan myös soittaa renessanssimusiikkia. Tämä toive konkretisoitui

myöhemmin kun aloitin kitaransoiton opintoni Pirkanmaan ammattikorkeakoulussa vuonna 2003 ja minulle myönnettiin sivuaineeksi renessanssiluutun soitto, opettajana aluksi Seppo Kallio, nykyään Kari Vaattovaara. Oman renessanssiluutun tilasin syksyllä 2006 ranskalaiselta rakentajalta ja valmiina sen pitäisi olla kuluvan vuoden kesällä. Jottei menisi liian sekavaksi kaikkien nimien ja vuosien kanssa, niin selvennän hieman; musiikkiopiston ja lukion suorittamisen jälkeen aloitin Tampereella, Pirkanmaan ammattikorkeakoulussa, musiikkipedagogin tutkinnon suorittamisen, kitarraopettajana Jorma Salmela. Pääaineena klassinen kitara. Käytännössä tästä tutkinnosta valmistuu siis soitonopettajaksi musiikkiopistoihin ja -kouluihin. Opiskelen myös Tampereen yliopistossa etnomusikologiaa, mutta musiikkipedagogin tutkintoa suorittaessa olen joutunut hieman inhimillistämään aikataulujani. Ihan joka suun-

taan ei voi aina ehtiä joten luennoilla istuminen on hetkeksi aikaa jäänyt.

Muusikon työ on aika pitkälle yksinäistä puurtamista ja loputtomien harjoitteiden tekemistä. Motoriikan vaaliminen ja kehittäminen on täysin verrattavissa ammattilaisurheiluun. Vastapainoksi olen saanut valtavasti itselleni kitaransoiton opetustyössä. Opetan kaikenikäisiä kitaristeja kahdessa musiikkikoulussa ja välillä yksityises-tikin, aikatauluista aina riippuen. Lasten silmistä loistava elämänpalo ja into on jotain, mikä tuntuu nykypäivän tehokkuutta vaalivassa suoritus-yhteiskunnassa monelta aikuiselta puuttuvan. Lapsilta saa palautteen suoraan, niin hyvässä kuin pahassakin. Jokainen opettaja kyllä tietää, pitkää pinnaa se joskus vaatii, mutta vastaavasti se antaa aivan valtavasti henkisellä puolella. Toi-nen puoli tässä kaikessa on oman muusikkouden kehittäminen; keikkailu, esiintyminen ja minulle tärkeänä harrasteena klassisen musiikin konser-teissa käyminen.

Musiikkipedagogin opintoni ovat nykyään siinä vaiheessa että enää loppututkintoni on tekemättä ja opinnäytetyö työn alla. Opinnäytetyönä koko-an suomalaista kansanmusiikkia ja sovitan siitä

oppilaille sopivaa kitaransoiton harjoitusmate-riaalia. Lauluja ja sävelmiä on Suomessa niin valtavasti, että tällainen aarre kannattaa hyö-dyntää. Ammattikorkean jälkeen suuntaan tai ainakin suurena haaveena siintää jatkotutkinto klassisen kitaran soitossa. Myös kansanmusiikin tutkimuksen opintojen jatkaminen Tampereen yliopistossa kiinnostaa. Mitä sitten on tule-vaisuus kaiken tämän jälkeen? En ole siihen mikään vastaamaan, enhän voi millään tietää missä viiden tai vaikkapa kymmenen vuoden jälkeen olen, mutta toivon että voin jatkossakin olla ihmisille ja itselleni iloksi musiikin saralla. Musiikki on niin suuri, syvälinen ja kokonais-valtainen kanava oman itsensä ja tunteidensa ilmaisulle, etten oikein tiedä voisinko muunlai-seen enää tyytyäkään. Pitää kuitenkin olla nöyrä ja kiitollinen kaikista niistä mahdollisuuksista joita on tarjottu ja tullut eteen elämässä.

Leinosten sukuseuran minulle myöntämä apu-rahana on mennyt kaiken tämän edellä kertomani kehittämiseen ja edelleen eteenpäin viemiseen. Kiitän nöyrästi ja lämpimästi minulle osoitetus-ta tuesta ja luottamuksesta!

Leinosen sukuseuran apurahat 2007

Sukuseuran hallitus on vuodesta 2006 lähtien päättänyt jakaa vuosittain kaksi 250 euron apu-rahaa Leinosen sukuun kuuluville opiskelijoille. Apurahat ovat haussa keväisin. Apurahaesityk-sen valmistelee seuran esimies, emeritusprofes-sori ja Oulun yliopiston entinen dekaani Tatu Leinonen ja jaosta päättää sukuseuran hallitus.

Tänä vuonna seura sai seitsemän korkeatasois-ta hakemusta. Seuran hallitus päätti jakaa kaksi apurahaa seuraaville opiskelijoille:

Pekka Sakari Leinonen, Helsinki, 34 v. Isä Pekka Tapani Leinonen, Säräisniemi. Opiskelee Helsingin yliopiston farmasian tiedekunnassa maisterin tutkintoa. Apurahan käyttötarkoitus on gradutyön kustannukset sekä kongressimatka.

Suvi Leinonen, Rovaniemi, 23 v. Isä Teuvo Olavi Leinonen, Paltamo Melalahti. Opiskelee Lapin yliopistossa tavoitteenaan yhteiskunta-tieteden maisterin tutkinto keväällä 2008. Anoo apurahaa Kanadassa opiskelua varten syksyllä 2007.

Pekka Sakari Leinonen on jo varttuneempi tutkija, jonka esityksillä on kansainvälistäkin kantavuutta. Nuoremista hakijoista seuran hallitus Suvi Leinoseen, jonka työssä on nor-maalin gradutyön lisäksi myös kansainvälistä ulottuvuutta.

Onnittelut merkkipäivän johdosta

50 vuotta

Leinonen, Timo, Tolkkinen 13.09.1957
Leinonen, Urpo Paltamo 05.07.1957
Vakkuri, Päivi Oulu 18.12.1957

60 vuotta

Honka, Vesa, Puolanka 13.08.1947
Kilpeläinen, Marjatta, Saarenkylä, 02.10.1947
Kolehmainen, Sirkka, Vaajakoski 16.12.1947
Kurkinen, Heikki, Kestilä, 12.12.1947
Kärkkäinen, Marketta, Kemijärvi, 09.11.1947
Leinonen, Briitta Orvokki, Tampere, 21.07.1947
Leinonen, Irmeli, Hyvinkää, 16.07.1947
Leinonen, Raija, Ruukki, 12.09.1947
Pehkonen, Heikki, Vimpeli, 01.12.1947
Sivonen, Eira Maria-Liisa, Espoo, 15.07.1947
Ukkola, Jukka, Oulu, 23.07.1947

70 vuotta

Kähkönen, Leo, Oulu, 21.08.1937
Leinonen, Ali, Mankila 19.09.1937
Leinonen os. Strangle, Patricia, Almond
Michingan 8.8.1937
Leinonen, Vilho, Oulu, 19.11.1937
Salonen, Ilmi, Viitasaari, 21.10.1937

75 vuotta

Leinonen, Denver, Almond Michigan,
26.7.1932

80 vuotta

Honka, Veikko Olavi, Temmes, 16.10.1927
Leinonen, Eila, Oulu, 04.10.1927
Myllynen, Kaija, Helsinki, 08.09.1927
Pulkkinen, Aino, Kajaani, 16.08.1927

LEINOSIA UUDESSA EDUSKUNNASSA

Kevään 2007 eduskuntavaaleissa ei kukaan Leinosen nimeä kantanut ehdokas tullut valituksi. Kaikista Leinosen sukuun kuuluvista edustajista ei ole varmaa tietoa. Yksi on kuitenkin pitkäaikainen kansanedustaja Liisa Jaakonsaari os. Ollakka.

Liisan isän isoäiti Kaisa Pekantytär Siira (Leinonen) s.1845 meni 1877 Utajärvellä naimisiin Juho Ollakan kanssa. Perhe asui torpparina Kempeleessä. Heidän poikansa Jaakko Ollakan s. 1880 ja Liisa Mällisen s.1883 perheeseen syntyi 1916 poika Verner Ollakka, joka on Liisan isä. Liisa syntyi 1945 Oulussa. Hän avioitui 1971 Seppo Jaakonsaaren kanssa.

Liisa on ammatiltaan toimittaja. Hän tuli valituksi Olun kaupunginvaltuustoon vuosiksi 1972-1992. Hän on ollut kansanedustajana 1979 lähtien Oulun vaalipiiristä.

Liisalla on ansiokas luettelo luottamustehtäviä sekä eduskunnassa että Sdp:ssä. Hän on ollut mm. työministerinä 1995-1999 Lipposen I hallituksessa. Eduskunnan ulkoasiainvalio-

kunnan puheenjohtajana Liisa on ollut vuosina 1999-2007. Sdp:ssä Liisa on ollut mm. varapuheenjohtajana 1993-1999 ja naisliiton puheenjohtajana 1990-1999. (Tatu L.)

Pitkän tien kulkija

Helmi Karling (os. Honka) 100 vuotta

Helmi Karling on syntynyt 5.4.1907 Temmeksellä. Hänellä on viisi lasta ja jälkeläisiä viidessä polvessa. Hän jäi leskeksi vuonna 1989. Satavuotiskahvit juotiin Ala-Temmeksen vanhainkodin juhlasalissa.

Kevät 1918 on jäänyt Temmeksellä torpassa kasvaneelle Helmi Karlingille elävästi mieleen. Hän kertoo pelänneensä muiden lasten kanssa kylän läpi Oulusta päin marssitettuja venäläisiä sotilaita. Toisaalta mieleen on jäänyt myös kirkkoherra, joka aktiivisena suojeluskuntalaisena vartioi iltaisin kylällä hevosen selässä tupakka suussa.

– Meistä lapsista oli jotenkin niin jännittävää katsoa, kun se tupakka vaan näkyi pimeässä, Helmi hymyilee.

Moni tilanne oli lapsen silmissä osa suurta seikkailua, mutta osa sisällissodan muistoista vetää kasvot vakavaksi.

– Kyllä minä pelkäsin. Kun se puoluehomma oli niin sekavaa, ettei tiennyt ollenkaan, mitä seuraavaksi tapahtuu ja kuka viedään pois. Meidän perheelle nyt ei sitten mitenkään käynyt.

Helmin rippikoulussa ollut isovelji Eemi ehdittiin kuitenkin värvätä suojeluskunnan joukkoihin Ouluun, mutta isä esti viime hetkellä lähdön.

– Suojeluskuntalaiset veivät poikasotilaita Ouluun. Veli oli jo saanut puvunkin ja tuli se päällä kotiin. Isä komensi palauttamaan ja hyvä niin. Moni niistä nuorista pojista kuoli.

Lapsuudenkodin onnenpäiviä oli se, kun torpparilain myötä perhe sai lunastaa kotimökin omakseen vuonna 1922. Enää ei tarvinnut lähteä tekemään talolle veroviikkoja parhaana heinänte-koaikana.

– Isä oli niistä veroviikoista aina niin pahalla tuulella, kun oli omatkin heinät pellossa, Helmi muistelee.

Kesken päivälypsyn navettaan syntyneelle tyttärelle lehmät tulivat tutuksi heti kättelyssä. Niistä tulikin Helmille elämänura.

Sanavalmis karjakko ei joka talossa miellyttä-

nyt. Helmi vaihtoi rakkaat Limingan lakeudet lähes vuosikymmeneksi Pirkanmaahan ja Varsinais-Suomeen suututtuaan erään talon isännän käytöksestä. Mukaan etelään pyysi päästä myös saman talon renki Iikka ja pariskunta vihittiin muutama kuukausi myöhemmin syyskuussa 1935 Vesilahden pappilassa.

Pariskunta palasi pohjoiseen jatkosodan kynnyksellä, kun oma tupa löytyi Temmeksen Koskelankylästä. Pian Iikka lähti rintamalle ja Helmi jäi lehmien ja lasten kanssa.

– Paljon oli työtä ja raskasta, mutta kyllä sitä teki, kun tiesi, että omaksi hyväksi se tulee. Toivoa oli, että kun sitten sota loppuu, niin elämä paranee.

Sodan jälkeen Iikka oli reissutöissä, Helmi huolehti kodin ja lehmät. Perheessä oli viisi lasta. Ulkokuussilla ja puulämmityksellä varustettu rintamamiestalo vaihtui pariskunnalla palvelutaloon vuonna 1987.

Rakkain harrastus Helmille on nykyään lukeminen. Ala-Temmeksen vanhainkodissa aamu alkaa Kalevalla.

– Tilasin sen jo ennen sotia, kun olimme Naantalissa töissä. Siellä halusi lukea kotiseudun asioista. Kyllä minä sen niin kauan luen, kun vain lukemaan pystyn, hän nauraa.

Muutenkin lukeminen on ollut Helmille aina tärkeää, varsinkin kun kiertokoulu jäi aikanaan tuhkarokon vuoksi kesken.

– Pitäähän sitä lukea, ettei jää luokalleen, hän toteaa pilke silmäkulmassa.

Nuorena raskaan työn vastapainona oli tanssiminen. Helmi kertoo nauraen olleensa hyvä tanssija.

– Voi kuule monesti vedettiin merkit muille lattiaan malliksi, hän virnistää.

Monet illat kuuluivat työväentalolla viisirivisen tahdissa. Polkka ja purppuri, siinä Helmin suosikkitanssit.

– En minä enää polkalle taivu, mutta kun kerran saisi tanssia yhden hitaan valssin, hän hymyilee. *(Julkaistu Kalevassa)*

Toista sukukirjaa viimeistellään – tarkista tietosi!

Kainuun Leinonet 2 ilmestyy, jos kaikki menee onnellisesti, ensi joulun alla. Kirja käsittää Paltamon Melalahden Leinolassa n:o 12 asuneen Matti Paavonpoika Leinosen (1710-1764) jälkeläiset. Näistä ne laajemmat sukuhaarat, jotka olivat jo 1. sukukirjassa, jäävät nyt pois. Osa muistakin, jotka kuuluvat paremmin perustein isän linjassa johonkin toiseen sukuhaaraan (kuten esim. Honkien sukuhaara), jäävät toisiin sukukirjoihin. Moni meistä kun on Leinosia monta eri kautta.

Tätäkin sukukirjaa ovat työstäneet erityisesti sukuseuran esimies Tatu Leinonen ja arkistonhoitaja Tapio Leinonen. Aukkoja on vielä kovasti, varsinkin nuorimmissa ikäluokissa. Sen tähden vetoan hartaasti Teihin, hyvä sukulaiset, että jos tiedätte tai epäilette, että voisitte kuulua tähän sukuhaaraan, ottaisitte ensi tilassa yhteyttä allekirjoittaneeseen. Asia on yleensä helposti tarkistettavissa.

Sukuhaaraan kuuluvia on erittäin paljon tietysti Paltamossa, Kajaanissa, Kestilässä, Vaalassa ja Vuolijoenlaaksoilla, mutta runsaasti myös Helsingissä, Kuhmossa, Muhoksella, Oulussa, Puolangalla, Ristijärvellä, Rovaniemellä, Sotkamossa, Utajärvellä ...

Aukot ovat todella harmillisia, varsinkin niille, joiden kohdalle ne osuvat. Siksi meidän kannattaa pyrkiä täyttämään niitä juuri nyt! Vuosittaiset cd-romput paikkaavat tietysti jotakin, mutta painettu kirja on aina painettu kirja. On siis aika toimia ja muistuttaa muitakin!

Nopeinta ja minulle helpointa on, jos voitte käyttää sähköpostia, esim. perheenne nuorten kanssa yhteistyössä, jos itse ette osaa. Mutta kirje ja puhelin ovat hyvin mahdollisia nekin.

Tapio Leinonen, arkistonhoitaja
Päiväkunnaantie 2 D 7
44120 ÄÄNEKOSKI, puh. 0400-155 425
e-mail: tapioleinonen@kolumbus.fi

Valokuvia uuteen sukukirjaan!

Kainuun Leinosten 2. sukukirjaan kaivataan kuvia. Ennen muuta toivomme vanhoja kuvia, mutta joku uudempikin voi päästä mukaan. Kuvat voivat olla muotokuvia, hääkuvia, ryhmäkuvia, lapsikuvia ... Myös suvun vanhoista kantataloista olisi mukava saada kuvia.

On tärkeää, että kuvat ovat selviä. Epäteräviä kuvia ei kannata lähettää.

Toivomme alkuperäiset kuvat lainaan, jotta tekniikka saisi ne kirjaan mahdollisimman hyvinä. Muistakaa merkitä jokaiseen kuvaan, ketä siitä on, miltä ajalta se on ja kuka kuvan omistaa sekä palautusosoite.

Kuvat voi lähettää arkistonhoitajalle osoitteella Tapio Leinonen, Päiväkunnaantie 2 D 7, 44120 ÄÄNEKOSKI. Tarkemmin voi kysyä puh. 0400-155 425 tai e-mail: tapioleinonen@kolumbus.fi (HUOM! etunimen ja sukunimen välissä ei pistettä!)

Lahjoita sukuseuran jäsenyytesi nuorisollesi

Moni on lahjoittanut Leinosten sukuseuran ainaisjäsenyyden lapsilleen tai lapsenlapsilleen. Hyvä lahja, jonka arvo säilyy koko elämän!

VPS Oy:ta johtaa nyt hallitusammattilainen

Vaasan Palloseura Oy:n hallituksen tuore puheenjohtaja Asko Kamppinen on vaasalainen liikemies ja sijoittaja, joka on toiminut useiden pohjalaisyri-tysten hallituksissa.

Asko Kamppinen on Vaasan Palloseura Oy:n hallituksen uusi puheenjohtaja.

VAASA
Minna Kallasvuo
minna.kallasvuo@pohjalainen.fi

Asko Kamppinen puheenjohtajuutta lukuunottamatta Vaasan Palloseura Oy:n hallitus jatkaa entisellä kokoonpanolla. Hallitukseen kuuluvat Kamppinen lisäksi puheenjohtajuuden jäsenyyteen vaihtanut Veli-Matti Ristiluoma, Jorma Korpela, Stefan Nähls, Eero Rinta-Valkama ja Kari Risberg.

VPS Oy on ensimmäinen kilpaurheilua toimialanaan pitävä yritys, jonka hallituksessa Kamppinen on mukana.

—Urheilu ja etenkin jalkapalloilu näyttävät olevan maailmalla rajusti voittoa tuottavaa liiketoimintaa. Suomessa puitteet ovat niin toisenlaiset, että esimerkiksi jalkapalloiluun sijoittavilla ei voi olla pelkkä rahanteko mielessä, sanoo Kamppinen.

—Tällä en tarkoita sitä, etteikö jalkapallojoukkuetta tulisi hoitaa normaalien liiketaloudellisten periaatteiden mukaan. Niin tulee tehdä, sillä hyvä taloudellinen tuotos luo parhaat puitteet pelaamiselle.

Talouselämän muutos näkyy urheilun tuessa

VPS Oy ei ole lyhyen olemassaolonsa aikana jakanut osinkoa, eikä jaa sitä päätyytyneeltä tilikaudeltaakaan. Yhtiökokous päätti torstaina, että

tilikauden voitto, noin 12 000 euroa, siirretään voittotiilille.

—Odotuksia osingoista ei taida kovin monella edes olla, Kamppinen hymähtää.

Suuriliikemiesten mukaantulo suomalaisen jalkapalloiluun on ollut takkuista. Harry Harkimo jätti Jokerit muutaman vuoden jälkeen suuriin kuluihin ja pieniin voittoihin kyllästyneenä. AC Oulun liiganousua ovat varjostaneet oikeudenkäynti, konkurssiuhka ja henkilökohtaiset riidat, ja AC Allianssissa ulkomaalaisomistus johti ikimuistisiin seurauksiin.

—Yksittäisiä suursijoittajia nähdään suomalaisurheilussa ja varmaan jalkapalloilussakin entistä harvemmin. Suurin syy on liike-elämän rakenteiden murtuminen, Kamppinen arvioi.

—Yritykset kansainvalistyyvät, niiden omistus hajaantuu ja päätösvalta sijaitsee yhä useammin Suomen rajojen ulkopuolella. Talaisessa tilanteessa paikallisesti toimivat joukkueet eivät jaksakaan kiinnostaa.

VPS pyrkii maakunnalliseksi joukkueeksi.

—Usein puhutaan, että pitäisi hankkia yhteiskumppaneita Vaasan ympäristöstä. Se on kuitenkin hyvin haasteellista, sillä maakunnan yrityksillä on omat intressinsä, Kamppinen muistuttaa.

Pojan harrastus veti kentälle
Kamppinen tuli mukaan VPS Oy:n toimintaan pari vuotta sitten.

—Henkilökohtaista urheilutustaa minulla ei ole ja oma liikkumiseni rajoittuu nykyisin lähinnä kävelylenkkeihin, Kamppinen kertoo.

—Ensimmäinen kosketus jalkapalloiluun ja VPS:aan tuli Strömbergin-aikoina, kun poikamme ryhtyi pelaamaan. Hän pelasi noin C-ikäiseksi asti. Lasten ja nuorten pelit antoivat valtavasti koko perheelle.

Kamppinen on toiminut työnantajan asemassa ja hänen liikkekumppaneihinsa ja -tuttaviinsa kuuluu useita tahoja, jotka tuskailevat työvoiman rekrytoinnin kanssa.

—Kun ihmiset muuttavat, kolme asiaa painaa eniten: työ, asunto sekä koulu ja päivähoito. Sen jälkeen tulevat kaupungin yleinen ilme ja harrastusmahdollisuudet. Kaupungilla pitää olla urheilullinen lippulaiva, ja Vaasassa VPS on

yksi sellainen. Palloilujoukkueet tuovat Vaasaa valtavasti esille.

Kuka?

Asko Kamppinen

Vaasalainen sijoittaja ja liikemies, Vaasan Palloseura Oy:n hallituksen uusi puheenjohtaja.

Koulutus: sähköinsinööri.

Työura: Oy Strömberg Ab/ABB 1968-98; mm. divisioonan johtaja ja kv. liiketoiminta-alueen johdon jäsen, MSK Group 1998-2002; konsernin johtaja.

Hallitustyöskentely: Maa-seudun Kone (Ylihärkä), Junkkari Oy (Ylihärkä), Junkkari Muovi Oy (Ylihärkä), JunCar Oy (Lapua), Junkkari Polska (Varsova), GeraCap Oy (Seinäjoki), Listatalo Oy (Jalasjärvi), Lumikko Oy (Seinäjoki), Teleca Oy (Seinäjoki).

Hallitustyö 2007: Listatalo Oy, Teleca Finland Oy.

Osakkuusyhtiöt: Vallgrund Invest Oy (Vaasa, Kamppinen perheystio), HelaSteel Oy (Ylihärkä), WestAlu (Lohja).

*Asko Kamppinen
Leinos-juuret
löytyvät Kainuun
Leinoset 1 -su-
kukirjan taulusta
832. Leike Pohja-
lainen 10.2.2007.*

Leinosen sukuseuran hallitus

Esimies, Professori Tatu Leinonen, Tuulastie 13 A 6, 90550 Oulu, 08-5546665, fax 08-5532026, 044-5546669
tatu@me.oulu.fi

Varaesimies, suvun arkistonhoitaja Rovasti Tapio Leinonen Päiväkuunantie 2 D 7, 44120 Äänekoski, 0400-155425
tapioleinonen@kolumbus.fi

Sihteeri Marja-Liisa Kontkanen, Kisapolku 1, 01450 Vantaa, 050-5638841. kontkaset@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja Yrjö Leinonen, Rautatienkatu 42 A 24, 90120 Oulu, 044-5350701, yrjo@yrjoleinonen.fi

Eija Leinonen, Koulukatu 3-5 B, 65100 Vaasa, 06-3178093, 050-5902159, eija.leinonen@reaktori.net

Martti Häikiö, Yhteystiedot sivulla 2.

Pekka Honka, Lattapojantie 8, 90650 Oulu, 08-5303424, 040-5632606, pekka.honka@pp.inet.fi

Urpo Leinonen, Härköläntie 10, 88300 Paltamo, 08-871379, 0400-891148, urpo.leinonen@lahivakuutus.fi

Juhani Leinonen, Hauenkalliontie 6 A, 02170 Espoo 09-4524272

Matti Leinonen, Oritie 3 C 29, 01200 Vantaa, p/fax 09-8766098, 0400-811981, mleinon4@welho.com

Tapio Leinonen, Haajaistentie 650, 74590 Kurenpolvi 017-740125, fax 017-718336, 0400-574241
tapio.leinonen@pp2.inet.fi

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua, 050-3520341
liisamanu@luukku.com

OSTAKAA SUKUKIRJA!

Jokaisen Leinosen kannattaa hankkia teos koska se sisältää ainutlaatuista tietoa *kaikkien Leinosten* alkuvaiheista. Filosofian tohtori Jorma Keränen kuvaa Leinosia Kainuun asuttajina ja nousua maakunnan suurimmaksi suvuksi. Katsaus kattaa Leinosten Kainuuseen tulosta vuoteen 1730 asti. Kirjassa on myös sukutaulut vanhimmista Melalahden Leinos-haaroista ja taloista, jotka on sijoitettu kartalle. Kirjan loppuosa käsittelee Paltamon Melalahden Aholan n:o 14 isännän Yrjö Juhonpoika Leinosen (1688-1755) jälkeläisiä. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien. Teoksessa on 632 sivua. Hinta 60 euroa.

Kirjaa myyvät seuraavat kirjakaupat myös postitse tai www-sivuilta:

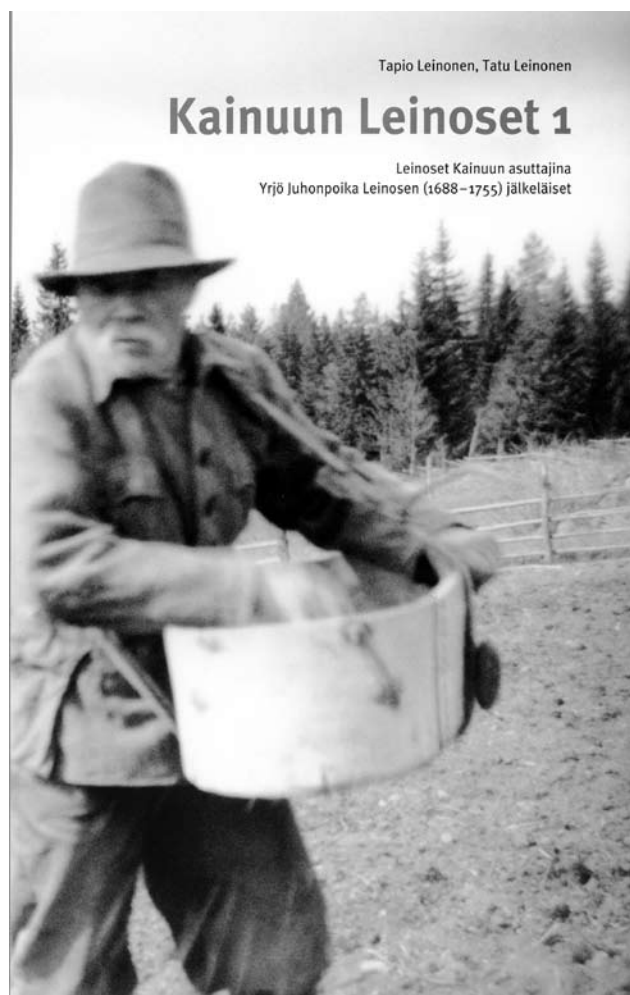
Sukututkijan kirjakauppa

Liisankatu 16 a, 00170 Helsinki

puh. 09-278 1188

seura@genealogia.fi

www.genealogia.fi/kauppa

SUVUN TUNNUKSET

Hieno tapa muistaa suvun jäsenten merkkipäiviä on hankkia Leinosten pöytäviiri. Rintamerkki (halkaisija 12 mm) kuuluu jokaisen sukuseuran jäsenen ja sukuun kuuluvan rintaan.

HINNAT

pöytäviiri 25 e

rintamerkki 4 e

suku-CD 30 e

TILAUKSET

Taloudenhoitaja Yrjö

Leinonen (tiedot

ohessa)

